

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt som indledning til denne debat komme med en meget stor ros til Indenrigsministeriet. Jeg synes, vi i det udvalgsarbejde, der er foregået, har fået meget grundige svar med beregninger på mange, mange forskellige ting for hver enkelt kommune og for hvert enkelt amt. I løbet af den måned, vi har haft sagen til behandling, synes jeg, at sagsmængden virkelig dokumenterer, at udvalget har haft mulighed for at vende næsten hver en sten, i hvert fald alle de sten, vi har forsøgt at løfte. Vi har fået god hjælp til at få set, hvad der er under dem, af embedsværket i Indenrigsministeriet.

Så vil jeg vende mig til betænkningen og betænkningens bidraget fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet og udtrykke en ret betydelig undren. Det fremgår af betænkningen, at mindretallet, altså de tre partier, vil stemme imod de stillede ændringsforslag. Man vil stemme imod rent redaktionelle ændringer, men ikke bare det. Nej, det gælder synspunkter, man har forfægtet under udvalgsbehandlingen, hvor de tre partier gennem argumentation har formået indenrigsministeren til at komme med ændringsforslag. Jeg kan f.eks. nævne det ændringsforslag, hvoraf det fremgår, at der ikke vil være den i bemærkningerne til lovforslaget omhandlede mulighed for at inddrage regionale forskelle i indkomstudviklingen ved fastsættelsen af fremskrivningsprocenten, et forhold, som man i hvert fald fra medlemmer af de pågældende partier har gjort meget stærke indsigelser imod og har forlangt indenrigsministeren i samråd om. Efter at vi har vurderet de synspunkter, der kom frem, kommer indenrigsministeren med tilsagn om et ændringsforslag, som er medtaget i betænkningen, hvorefter de samme partier meddeler, at man i øvrigt agter at stemme imod. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt.

Derefter vil jeg vende mig til en anden formulering i betænkningens bidraget fra de tre partier, hvor det lyder:

»Samtidig indeholder den ny udligningsordning en tendens til centralisme, som mindretallet på det kraftigste må tage afstand fra.«

Hvor er den centralisering? Hvis man læser betænkningens bidraget, kan man se, at den centralisering, som man henviser til, går ud på, at kommunerne får en ekstra valgmulighed i forhold til den valgmulighed, de har i dag. Er det centralisering at give kommunerne yderligere valgmuligheder?

Nej, jeg tror såmænd, at hunden først og fremmest ligger begravet i den formulering, der kommer lidt senere i betænkningen:

»Mindretallet frygter, at den stærke understregning af de sociale kriterier vil mindske kommunernes incitamenter til at løse de sociale problemer.«

Altså sagt med andre ord: Hvis de kommuner, som har de største sociale problemer og dermed også de største sociale opgaver at skulle løse, får bedre økonomiske muligheder for at løse opgaverne, så mener man tilsyneladende, at man har mindre incitament til at løse dem.

Det ligner jo altså meget vel den diskussion, vi har på en række andre områder, at hvis bare man udbetalte færre dagpenge til dem, der er arbejdsløse, og mindre socialhjælp til dem, der er inde under kontanthjælp, så skulle de nok finde sig noget arbejde. Nu overfører man den samme terminologi til den kommunale verden og siger, at hvis de kommuner, hvor de fleste sociale problemer har samlet sig, havde ringere økonomi til at løse problemerne, så skulle de nu nok få klaret dem, hvorimod hvis man giver dem de økonomiske muligheder for at løse opgaverne, så tror man, at man har mindre lyst til at løse dem.

Dér vil jeg godt understrege, at Socialdemokratiet tillid til de lokalvalgte, hvad enten det er lokalvalgte fra de partier, som har skrevet det omtalte betænkningens bidrag, eller fra andre partier, er så stor, at vi er sikre på, at der er en ganske bred opbakning også fra de tre partiers medlemmer af kommunale og amtskommunale råd til at løse de sociale opgaver, der er, og at de er parat til at løse dem inden for de beløb, som de overhovedet har mulighed for at skaffe.

Derfor er vi heller ikke i tvivl om, at der vil være en bred politisk dækning ude i kommunerne for at udnytte de nye muligheder i de kommuner, som får lidt bedre råderum til at løse de problemer, som de har, og hvor flest problemer er samlet.